

Jockey Club ČR

k rukám předsedy Pořádkové komise JC ČR

Mgr. O. Nového

Radotínská 69

159 00 Praha 9

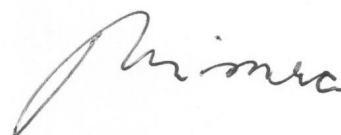
Věc : Podnět Pořádkové komisi JC ČR

Trénuji od roku 2003, nikdy jsem nebyl spojován s žádným váhovým prohřeškem a ze čtyř či pěti sankcí, které mi byly uděleny, asi nejvýznamnější je sankce udělená za pozdní hlášení změn. Přestože Dostihová komise ve Slušovicích ani později Pořádková komise neshledaly na mé straně žádný prohřešek proti Dostihovému řádu, jsou opakovaně činěny pokusy zatáhnout mě do obnoveného řízení, a to zejména na základě snahy JUDr. Jiřího Charváta, prezidenta JC ČR, a učinit ze „slušovické kauzy“ exemplární záležitost bez ohledu na zjištěný skutkový stav věci. Z tohoto důvodu předkládám Pořádkové komisi JC ČR podnět pro její rozhodování ve věci projednání přestupků spáchaných v dostizích č. 1289 a č. 1290 dne 15.8.2015 ve Slušovicích, která ji byla vrácena na základě rozhodnutí Dostihového soudu JC ČR č. 2/2015 ze dne 6.10.2015. Při vypracování tohoto podnětu jsem se radil s několika právníky s praxí i v oblasti dostihového provozu. Očekávám, že pořádková komise využije tento podnět při novém projednávání uvedené věci. Pro označení orgánů dostihového provozu a předpisu, který tento provoz upravuje, používám obvyklé zkratky, které jsou, byť ne zcela důsledně, také obsaženy v rozhodnutí Dostihového soudu.

1. **Předmětem jednání DS dle shora uvedeného rozhodnutí bylo:** „Odvolání Jockey Clubu ČR a pana Jaromíra Šafaře proti rozhodnutí **Pořádkové komise JC ČR** č. 6/2015 ze dne 2.9.2015, kterým byly změněny sankce udělené Dostihovou komisí dne 15.8.2015 ve Slušovicích v dostizích č. 1289 a č. 1290 a udělena sankce ž. B.Murzabajevovi v dostihu č. 1289 dne 15.8.2015 ve Slušovicích (VČT č. 18/2015).“

Předmětem jednání DS tedy nebylo odvolání JC ČR proti rozhodnutí DK.

2. Úvod odůvodnění rozhodnutí DS zní takto: „Dostihový soud (dále „DS“) se v odvolacím řízení, kterým měl k odvolání odvolatelů přezkoumat rozhodnutí Pořádkové komise (dále jen „PK“) JC ČR č. 6/2015 ze dne 2.9.2015, nejprve zabýval otázkou věcné příslušnosti PK JC ČR k samotnému projednání podání, které Jockey Club ČR prezentoval svému sekretariátu dne 17.8.2015, které bylo adresováno této komisi a jehož zjevným obsahem byl „podnět k prošetření události (na základě informací o dostihovém dnu 15.8.2015 ve Slušovicích), které vedou k podezření ze záměrného uvádění nepravdivých informací a úmyslného porušení ustanovení Dostihového řádu o vážení jezdců“.“

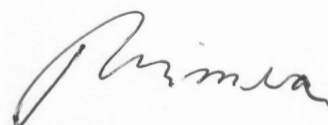
Pokud by se mělo jednat o odvolání proti rozhodnutí DK, potom mělo být dle ust. § 465 DŘ doručeno písemnou formou s uvedením důvodu odvolání **na adresu JC ČR a také muselo být podepsáno odvolávajícím se. Kromě toho, že podání bylo adresováno PK, se v odůvodnění rozhodnutí DS hovoří jenom o přezkoumání rozhodnutí PK a nikoli rozhodnutí DK.**

Podotýkám, že jako osoba zúčastněná na této věci jsem požádal dne 8.10.2015 člena PK RNDr. Jana Schulmanna o kopii tohoto podnětu, ten se tentýž den obrátil na předsedu PK, ale doručení kopie podnětu je do dnešního dne pro PK zřejmě nepřekonatelný problém.

3. **O projednání odvolání pojednává ust. § 466 DŘ takto:** „Dostihový soud projedná odvolání do pěti pracovních dnů od obdržení odvolání. O předmětu sporu jedná Dostihový soud ústně. Dostihový soud musí projednat předmět sporu a všechny předložené důkazy. Musí přizvat rovněž všechny zúčastněné, pokud je to nutné k objasnění předmětu sporu. Postiženým je nutné oznámit projednávání odvolání a je jim rovněž nutné dát možnost (na jejich vlastní náklady) účastnit se projednávání odvolání.“

Nikdo však nebyl přizván a postiženým nebyla dána žádná možnost účastnit se jednání DS.

4. Dle názoru DS měla DK dne 15.8.2015 ve Slušovicích využít postupu, který jí umožňovaly ustanovení § 434 a § 459 DŘ a měla předat řízení o přestupcích spáchaných účastníky dostihového provozu v dostizích č. 1289 a č. 1290 PK. DS zřejmě nebere v potaz, že v těchto případech **záleží pouze na uvážení DK**, zda využije postupu, který jí umožňují ustanovení § 434 a § 459 DŘ. Členové DK jistě byli přítomni na dostizích, a tak měli možnost řádně zjistit skutkový stav na základě tvrzení a důkazů provedených bezprostředně po skončení dostihu. V této souvislosti upozorňuji, že existuje případ stejného porušení DŘ z roku 2012 z dostihu ve Velké Chuchli, který pro jezdce skončil sankcí ve výši 2.000,- Kč udělenou DK na místě a trenér nebyl potrestán vůbec.
5. Jedním ze základních právních principů soudnictví a civilního procesu je zpravidla **nezávislost a nestrannost soudů a soudců** – soud má v procesu povahu **nezúčastněného (třetího) subjektu** a je přísně oddělen (organizačně i kompetenčně) od ostatních orgánů státu; soudy a soudci jsou plně suverénní a je zakázáno je politicky ani jinak ovlivňovat. To však nelze tvrdit o DS a jeho členech, neboť jejich závislost na JC ČR a jeho orgánech je přímo zakotvena ve stanovách a DŘ. Pokud by však někdo nepochopil smysl této poznámky, tak pro vysvětlení ještě uvádím, že tím **namítám jejich podjatost v rozhodování dané věci.**

6. Podle odůvodnění rozhodnutí DS mám být potrestán za něco, co jsem neudělal. V žádném případě se nezbavuji odpovědnosti za osedlání koně podle ust. § 324 DŘ. V čem ale spočívá má odpovědnost vyplývající z tohoto ustanovení DŘ? Každé osobě zúčastněné na dostihovém provozu je známo, že trenér převezme sedlo s příslušenstvím (blajdeka, podložky) od odváženého jezdce, a tedy odpovídá jenom za to, že sedlo s příslušenstvím, které převzal od žokeje, skutečně nasedlá. Tak jsem také přesně postupoval, jednoduše řečeno, jaké sedlo s příslušenstvím jsem od žokeje převzal, to jsem nasedlal. Stejně postupuje každý trenér, každého koně v každém dostihu; kontrolovat váhu, např. převážením, podmínky na závodističích neumožňují.

V tomto smyslu také DK i PK postupovaly při zjišťování a posuzování mého jednání, závažnosti porušení uvedeného ustanovení DŘ a míry mého zavinění a neshledaly, že bych se dopustil přestupku proti ustanovením DŘ. PK již za tohoto stavu věci nepokládala za nutné formálně vyslechnout svědka, který mne na závodisti ve Slušovicích od vážnice doprovázel a pomáhal mi koně sedlat.

K tomu ještě dodávám, že oproti DS **jsem řádně označil všechny důkazy**, zatímco DS ve svém odůvodnění rozhodnutí pouze **konstatuje**, že v průběhu projednání odvolání **byl seznámen s údajnou existencí dalších svědeckých výpovědí**.

7. Závěrem musím konstatovat, že se přikláním k právnímu názoru vyslovenému několika zkušenými právníky s praxí v oblasti dostihového provozu, že **rozhodnutí DK je nadále platné a účinné, a tudíž nelze přijmout nové rozhodnutí**.

V této souvislosti připadá v úvahu mimosoudní řešení případného sporu za pomoci třetí nezávislé osoby – mediátora, tedy smírné řešení této záležitosti formou mediace. Toto alternativní řešení sporu je totiž oproti soudnímu řízení mnohem rychlejší a také levnější. Mediace je upravena zákonem č. 202/2012 Sb., o mediaci. Vzhledem k nedostatečné úpravě procesních pravidel v DŘ by takové řešení této záležitosti mohlo vyhovovat všem stranám a navíc by mohlo zabránit sporu před obecným soudem, ke kterému celá záležitost směřuje, a s tím spojené zbytečné negativní publicity pro dostihový sport.

V Praze dne 12.10.2015

ZDENĚK MIMRA

Častolovické Horky 9

IČO: 75012260

DIČ: CZ7805183397

Tel.: 603 825 881

Zdeněk Mimra

Častolovické Horky 9